"wäkkew, nink terrawemb kui katte Terrâga
"möök, nink lät läbbi, senni kui temma lahhu-
"tap Henge nink waimo, ka säsju nink Luud,
"nink om möttide nink Südame Meele
"Sundja."

Ütten Küllan Saksa Maal elli üts rikkas
leſk perre naine, kumba üts noor ſullane him-
muſtas Naiſes wõtta. Ent Leſſe Tahtminne
nink Südame ihaldaminne käis ütte tõiſe Mih-
he päle, kellel temma ka wimſelt mihhele lätz.
Ärrapõllu armaſtus ſünnitap iks kurjan Süd-
damen kurja tasſomisſe himmo; nink ſe wihha
lätz ärrapõllu ſullaſe ſüddamen ni kanges, et
Temma Rahwa kuulden wahheſt wandus nink
towotas: Kül minna ommol ajal tälle ſedda
ſaan mälletama, et temma ni waiſes kui kirri-
ko Rott peäp jäma. Ent keäki es pannu ſeſt
Könneſt ſuurt luggu. Mõnne päiwa perraſt ſed-
da, kui Saaja olli mõda lännu, lätz üttel Püh-
hapäiwal enne launat Naiſe Tarre, Aita nink
Lauta Tullega ülles, nink palli kik maa taſatſes
ärra. Kül nouti ſedda kurjateggijat perrâ ent

keäke

keäke es köhta teddâ nimmetâdâ. Et maja olli
pallama pantu, olli awwalik; ent kus nemmâ
ſeddâ Teggijât pidiwâ otſima? Nâdd algatas
ſe waine Naine omma meelde, kik juttud nink
âhwârdâmisſed kumba ſe Sullane ennitſel ajal
Suuſt olli wâljâ ajanu. Teddâ otſiti tagga,
temmâ ſai kinni wõetus nink wangi pantus. Jo
Kohhus nakkas temmâ üle käimâ. Ent julge
Silmâga nink rahholisſe Palgega kulis temmâ
kik pâlekaibamisſe, nink tunniſt omma ilm-
ſütâ-ollemiſt ſârâtſide asju läbbi ülles, kum-
ba Küla-Rahwas ei woinu ſalgata. Kuulge
kuis temmâ eſſi hendâ Õiges mõiſt. Se Tulli
auwolik Kohhus, om Pühhâ-Päiwâl enne
lõunat wâlja tullnu; ent tol päiwâl olli minna
koggone tõiſen Küllân nelli pennikoorma kau-
gel meije küläſt, nink lätſin ſelſammal Tunnil
kui ſe Õnnetus johtus, ſâäl Kerkun lawwale, ni
kui küllâ Rahwas ſâäl kolga pâäl eſſi peäp tun-
niſtama. Ollin minna nâdd ſâäl; kuis ollen
minn ſis meije Küllân Selſammal Tunnil ſed-
dâ kurjuſt woinu tettâ? Kuulge weel: Poolpäi-

Tarto-Ma Rahwa Kalender 1799, lk. 17